

Sygn. akt IV U 538/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Katarzyna Antoniak

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2016r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania M. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 25 marca 2015 r. (Nr (...))

w sprawie M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo M. K. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym w dniu 04.10.2004 r. w okresie od 01.01.2015 r. do 30.06.2016 r.

Sygn. akt: IV U 538/15 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 25 marca 2015r. oznaczoną (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał M. K. prawo do renty szkoleniowej na okres 6 miesięcy od 1 stycznia 2015r. do 30 czerwca 2015r. Podstawę do wydania decyzji stanowiło orzeczenie komisji lekarskiej ZUS, która orzekła o celowości przekwalifikowania zawodowego ubezpieczonego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie w związku z wypadkiem przy pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył M. K. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że przysługuje mu prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że w dalszym ciągu ma problemy z kolanem, które puchnie i boli. Stale przyjmuje duże dawki leków przeciwbólowych (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 19 marca 2015r., która stwierdziła, że celowe jest przekwalifikowanie zawodowe ubezpieczonego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie, która pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 4 października 2004r. podczas zatrudnienia w (...) SA, ubezpieczony M. K. uległ wypadkowi przy pracy (upadek z wysokości około 2 metrów), w wyniku którego doznał złamania nasady bliższej piszczeli lewej (protokół ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy k.12-13 akt rentowych). Od 1 lipca 2005r. ubezpieczony uprawniony był do renty z tytułu całkowitej, a następnie częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy (pierwsza decyzja z 20 lipca 2005r. o przyznaniu prawa do renty k.19 akt rentowych). Prawo do renty przyznawane było na kolejne okresy. Po raz ostatni prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy zostało przyznane ubezpieczonemu na okres od 1 lipca 2014r. do 31 grudnia 2014r. (decyzja z 24 lipca 2014r. o ponownym ustaleniu prawa do renty k.150 akt rentowych). W dniu 16 stycznia 2015r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.152 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 16 lutego 2015r. ustalił, że ubezpieczony jest nadal częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy do 28 lutego 2018r. (orzeczenie lekarza orzecznika z 16 lutego 2015r. k.155 akt rentowych).

Na skutek zarzutu wadliwości zgłoszonego do powyższego orzeczenia lekarza orzecznika sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika przez Zastępcę Głównego Lekarza Orzecznika (...) Oddział w S. ubezpieczony skierowany została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 19 marca 2015r. ustaliła, że od 4 października 2004r. ubezpieczony jest niezdolny do pracy w dotychczasowym zawodzie, przy czym celowe jest przekwalifikowanie zawodowe ubezpieczonego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie (zarzut wadliwości do orzeczenia lekarza orzecznika k.17 tom dokumentacji medycznej ZUS i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 19 marca 2015r. k.159 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 25 marca 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. przyznał ubezpieczonemu prawo do renty szkoleniowej na okres od 1 stycznia 2015r. do 30 czerwca 2015r. (decyzja z 25 marca 2015r. k.162 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 35 lat i wykształcenie średnie – technik mechanik pojazdów samochodowych (świadcstwo dojrzałości technikum k.7-9 akt rentowych). Ubezpieczony nie pracował w wyuczonym zawodzie. Przez okres 1 roku odbywał służbę kandydacką w Oddziale Prewencji Policji w W. (świadcstwo służby k.4 akt rentowych), a następnie od 29 maja 2004r. był zatrudniony w (...) SA na stanowisku montażysty konstrukcji stalowych i pracę tę świadczył do chwili w/w wypadku przy pracy (świadcstwo pracy z 30 czerwca 2005r. k.16 akt rentowych).

Ubezpieczony cierpi na pourazową wielopłaszczyznową niestabilność kolana lewego z upośledzeniem funkcji chodu oraz pourazową artrozę kolana lewego, które są następstwem doznanego na skutek wypadku przy pracy złamania nasady bliższej piszczeli lewej. Badanie ortopedyczne wykazuje kończynę dolną lewą o zniekształconych obrysach kolana z jego powiększona koślawością oraz widocznym deficytem wyprostowania około 10 stopni. Kolano lewe wykazuje niestabilność przednią III stopnia, niestabilność przyśrodkową i boczną II stopnia, bolesność stawu podczas badania ruchomości, zaniki mięśniowe uda lewego. Ubezpieczony utyka na lewą kończynę dolną. Stwierdzona wielopłaszczyznowa niestabilność kolana lewego z cechami jego gonartrozy wyklucza możliwość podjęcia przez ubezpieczonego zatrudnienia w ostatnio wykonywanym zawodzie, jak również zawodach wymagających częstego zmieniania pozycji ciała, stania i chodzenia, pracy na wysokości. Powyższe powoduje, że ubezpieczony jest nadal, tj. od 1 stycznia 2015r. częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, a przewidywany okres trwania tej niezdolności to 30 czerwca 2016r. Młody wiek ubezpieczonego uzasadnia jego przekwalifikowanie do zawodu niewymagającego w/w prac, jednakże we wskazanym okresie, tj. od 1 stycznia 2015r. do 30 czerwca 2016r. możliwe i celowe jest podjęcie przez ubezpieczonego leczenia operacyjnego, które może dać szansę powrotu ubezpieczonego do pracy (opinia biegłego ortopedy R. K. k.17 akt sprawy i opinia uzupełniająca tego biegłego k.27 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego M. K. podlegało uwzględnieniu.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy przyznał ubezpieczonemu rentę szkoleniową na okres od 1 stycznia 2015r. do 30 czerwca 2015r. Zgodnie z art.60 ust.1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) osobie spełniającej warunki określone w art.57 (regulujący przesłanki prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy), w stosunku do której orzeczono celowość przekwalifikowania zawodowego ze względu na niezdolność do pracy w dotychczasowym zawodzie, przysługuje renta szkoleniowa przez okres 6 miesięcy.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że powyższa decyzja organu rentowego powinna być zmieniona poprzez przyznanie ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy na dalszy okres (po upływie poprzednio ustalonego prawa do renty) ,tj. na okres od 1 stycznia 2015r. do 30 czerwca 2016r. Do ustalenia takiego prowadzą wnioski opinii biegłego z zakresu ortopedii w osobie R. K., który stwierdził, że choć młody wiek ubezpieczonego co do zasady uzasadnia jego przekwalifikowanie zawodowe, to jednak na obecnym etapie przekwalifikowanie takie jest przedwczesne z uwagi na możliwość i celowość poddania się przez ubezpieczonego dalszemu leczeniu, w tym operacyjnemu. Podjęcie takiego leczenia, w ocenie biegłego, daje ubezpieczonemu szansę powrotu do pracy, a jeżeli okaże się, że powrót do pracy zgodnej z kwalifikacji jednak nie jest możliwy, pozwoli na określenie możliwych kierunków reorientacji zawodowej ubezpieczonego. W tym miejscu ubocznie zauważyć należy, że jak wynika z wyjaśnień ubezpieczonego, w ramach przekwalifikowania zaproponowano mu zawód sprzedawcy. Choć kwestia kierunku przekwalifikowania zawodowego leży poza obszarem działalności organu rentowego wskazać należy, że jak wynika z opinii biegłego ewentualne przekwalifikowanie powinno uwzględniać ograniczenia zdrowotne ubezpieczonego, a w aktualnym stanie zdrowia ubezpieczony nie może wykonywać żadnej pracy związanej ze staniem i chodzeniem, a zatem pracy również sprzedawcy. Przekwalifikowanie zawodowe jest wskazane, ale powinno dawać realne możliwości podjęcia zatrudnienia w nowym zawodzie. W pierwszej zaś kolejności, jeżeli istnieje taka szansa, ubezpieczony powinien mieć możliwość powrotu do wykonywania pracy zgodnej z poziomem już posiadanych kwalifikacji. W tych okolicznościach mając na uwadze wnioski opinii biegłego Sąd uznał, że istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji i ustalenie prawa ubezpieczonego do dalszej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w okresie od 1 stycznia 2015r. do 30 czerwca 2016r. W ocenie Sądu opinia biegłego jest przekonująca, a jej wnioski poparte są wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności na podstawie art.6 ust.1 pkt 6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) w zw. z art.477¹⁴§2 kpc Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.